

(2) Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερομένη συνέλευσις συγκαλεῖται καὶ συγκροτεῖται καὶ αἱ κατ' αὐτὴν ἐργασίαι διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Θεσμῶν, νοουμένου ὅτι—

(α) πρὸς σύστασιν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία ἰδιοκτητῶν ἢ ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐχόντων ὁμοῦ ἀριθμὸν ψήφων οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων·

(β) πρὸς λήψιν ἀποφάσεως πρὸς διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου ἀπαιτεῖται πλειοψηφία οὐχὶ μικρότερα τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τὰς ὁποίας ἔχουσιν ὁμοῦ οἱ παριστάμενοι ἰδιοκτῆται ἢ ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

(3) Ἐάν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων (1) καὶ (2), ἀποφασισθῇ ἡ διάλυσις τοῦ Συνδέσμου, ὁ Σύνδεσμος διαλύεται, νοουμένου ὅτι πᾶσα ἐπιβληθεῖσα καὶ μὴ εἰσέτι καταβληθεῖσα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συνελεύσεως ἐπιθάρυνοι παραμένει καταβλητέα καὶ εἰσπράττεται ὡς ἐάν ὁ Σύνδεσμος δὲν εἶχε διαλυθῇ.

(4) Ἀπαντα τὰ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμίου ἢ τοῦ Συμβουλίου εὐρισκόμενα κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εἰς τὸν Σύνδεσμον τυχόν ὀφειλόμενα καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ εἰσπραττόμενα χρηματικὰ ποσὰ παραδίδονται εἰς τὸν Ἐπαρχὸν ὅστις ἐξοφλεῖ πᾶν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου ὀφειλόμενον κατὰ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ χρέος ἢ ἄλλην ὑποχρέωσιν τὸ δὲ τυχόν ὑπόλοιπον καταχωρεῖ εἰς τὰ θετρία του εἰς πίστιν τοῦ χωρίου Γαλάτα καὶ διαθέτει δι' οἰονδήποτε ἐγκρινόμενον ὑπ' αὐτοῦ σκοπὸν δημοσίας ὠφελείας τοῦ ρηθέντος χωρίου.

(5) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐκτὸς ἐάν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου—

(α) «ἰδιοκτῆται» σημαίνει τὰ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου δεσμευόμενα ὑπὸ τοῦ σχεδίου πρόσωπα·

(β) «ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων» ἐκάστου ἰδιοκτῆτου εἶναι ὁ ἐν τῷ ἑδαφίῳ (8) τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου ἢ δυνάμει αὐτοῦ καθοριζόμενος·

(γ) «συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων» εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν ψήφων ἀπάντων τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἀριθμὸς 902

Ο ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 19 ΤΟΥ 1963, 21 ΤΟΥ 1967 ΚΑΙ 36 ΤΟΥ 1968)

Κανονισμοὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 12 (1) καὶ 62.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγούμενας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἑδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 12 καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ περὶ Χαρτοσήμων Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολούθους Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χρήσεως Σφραγιστῶν Ἐπισημάτων ἐπὶ Τραπεζικῶν Ἐπιταγῶν (Τροποποιητικοὶ Ἀρ. 1) Κανονισμοὶ τοῦ 1968 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χρήσεως Σφραγιστῶν Ἐπισημάτων ἐπὶ Τραπεζικῶν Ἐπιταγῶν Κανονισμῶν τοῦ 1968 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Χρήσεως Σφραγιστῶν Ἐπισημάτων ἐπὶ Τραπεζικῶν Ἐπιταγῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1968 καὶ (Ἀρ. 1) 1968.

2. Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ Κανονισμοῦ 3 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν ἀριθμῶν καὶ λέξεων «31ης Δεκεμβρίου 1968» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν ἀριθμῶν καὶ λέξεων «31ης Δεκεμβρίου 1969».

Ἐξεδόθησαν τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου 1968.

Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
τῆς Δημο-
κρατίας.
Παράρτημα
Τρίτον :
28.6.1968.